

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 36

Vydána dne 18. července 1962

Cena 60 hal.

OBSAH:

67. Zákon o nákupu zemědělských výrobků od drobných uživatelů zemědělské půdy a chovatelů krav
68. Vyhláška Ústřední správy nákupu zemědělských výrobků o nákupu zemědělských výrobků od drobných uživatelů zemědělské půdy a chovatelů krav
69. Vyhláška Ústřední správy nákupu zemědělských výrobků o domácích porážkách prasat, povinném odprodeji sádla a nákupu kůží z těchto porážek
O z n á m e n í o vydání obecných právních předpisů

67

ZÁKON

ze dne 5. července 1962

o nákupu zemědělských výrobků od drobných uživatelů zemědělské půdy a chovatelů krav

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

K zajištění přiměřené účasti drobných uživatelů zemědělské půdy a chovatelů krav na veřejném zásobování potravinami stanoví místní národní výbory dodávkové úkoly zemědělských výrobků uživatelům zemědělské půdy*) s výměrou od 0,21 ha do 0,50 ha včetně a chovatelům krav, pokud tyto osoby nebo jejich manželé jsou v pracovním poměru nebo jsou členy výrobního družstva.

§ 2

Rozsah a podmínky dodávkových úkolů podle § 1 stanoví Ústřední správa nákupu zemědělských

výrobků v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány tak, aby bylo umožněno místním národním výborům přihlížet k výrobním možnostem a sociálním a zdravotním podmínkám uživatelů půdy nebo chovatele krávy.

§ 3

Ustanovení § 1 se nevztahuje:

- a) na členy jednotných zemědělských družstev, kterým i nadále stanoví dodávkové úkoly družstvo;
- b) na osoby uvedené v § 1, jestliže v jejich domácnosti žijí nejméně tři osoby mladší 15 let nebo trvale práce neschopné, anebo jedna osoba nemocná tuberkulózou.

*) Směrnice č. 154/1957 Ú. 1.

§ 4

Ustanovení § 11 zákona č. 51/1959 Sb., o vý-
kupu zemědělských výrobků, se zrušuje, ostatní
ustanovení o jednotlivě hospodařících rolnících

platí i pro uživatele půdy nebo chovatele krav
uvedené v § 1.

§ 5

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna
1963.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

v z. Dolanský v. r.

68

VYHLÁŠKA

Ústřední správa nákupu zemědělských výrobků

ze dne 18. července 1962

o nákupu zemědělských výrobků od drobných uživatelů zemědělské půdy a chovatelů krav

Ústřední správa nákupu zemědělských výrobků stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 2 zákona č. 67/1962 Sb., o nákupu zemědělských výrobků od drobných uživatelů půdy a chovatelů krav, a § 6 zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 40/1962 Sb., o zřízení Ústřední správy nákupu zemědělských výrobků:

§ 1

(1) Místní národní výbory stanoví drobným uživatelům zemědělské půdy s výměrou od 0,21 ha do 0,50 ha včetně dodávkové úkoly vajec, a to v průměrné výši 300 ks od každého uživatele půdy v obci, který podléhá stanovení dodávkového úkolu vajec podle této vyhlášky.

(2) Nemají-li uživatelé uvedení v odstavci 1 možnost chovat slepice, stanoví jim místní národní výbory dodávkový úkol v jiném zemědělském výrobku, jehož výrobou se mohou zabývat (seno, ovoce, jatečná drůbež atd.). Při stanovení množství vycházejí z toho, aby hodnota těchto jiných zemědělských výrobků odpovídala hodnotě dodávkového úkolu vajec, a to v nákupních cenách příslušných výrobků.

§ 2

Místní národní výbory stanoví dále osobám uvedeným v § 1 odst. 1, pokud chovají krávu, dodávkové úkoly mléka, a to v průměru v množství 700 l na 1 krávu (u krav pinzgavského plemene 550 l) v obci. Tyto úkoly stanoví také chovatelům krav, kteří jsou uživateli zemědělské půdy o menší výměře nebo kteří uživateli zemědělské půdy nejsou.

§ 3

Ustanovení § 1 a 2 se týkají jen uživatelů půdy a chovatelů krav, pokud tyto osoby nebo jejich manželé jsou v pracovním poměru nebo jsou členy výrobních družstev; netýkají se

- a) členů jednotných zemědělských družstev, kterým i nadále stanoví dodávkové úkoly družstvo a jejichž dodávky budou zahrnuty v celkovém dodávkovém úkolu příslušného družstva;
- b) uživatelů zemědělské půdy s výměrou od 0,21 ha do 0,50 ha včetně a chovatelů krav, jestliže v jejich domácnosti žijí nejméně 3 osoby mladší 15 let nebo trvale práce neschopné anebo 1 osoba nemocná tuberkulózou, prokáže-li onemocnění potvrzením tuberkulózního oddělení nemocnice s poliklinikou (polikliniky).

§ 4

Místní národní výbory stanoví dodávkové úkoly uvedené v § 1 a 2 podle výrobních podmínek a možností a s přihlédnutím k sociálním a zdravotním podmínkám uživatele půdy, popřípadě chovatele krávy.

§ 5

Ustanovení § 28 vyhlášky ministerstva zemědělství č. 162/1959 Ú. l., o výkupu zemědělských výrobků, se zrušuje, ostatní ustanovení o jednotlivě hospodařících rolnících platí i pro uživatele půdy nebo chovatele krávy uvedené v § 1 a 2.

§ 6

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1963.

Předseda
Mestek v. r.

69

VYHLÁŠKA

Ústřední správa nákupu zemědělských výrobků

ze dne 18. července 1962

o domácích porážkách prasat, povinném odprodeji sádla a nákupu kůží z těchto porážek

Ústřední správa nákupu zemědělských výrobků stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 15 zákona č. 51/1959 Sb., o výkupu zemědělských výrobků, a § 6 zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 40/1962 Sb., o zřízení Ústřední správy nákupu zemědělských výrobků:

I. Domácí porážky prasat

§ 1

(1) Chovatelé prasat smějí provést domácí porážku prasete (dále jen „porážku“) jen na základě povolení, které jim vydá příslušný národní výbor, splňují-li podmínky uvedené v dalších ustanoveních této vyhlášky.

(2) Porážka se povoluje jen k účelům zásobování vlastní domácností žadatele, a jednotným zemědělským družstvům a ostatním socialistickým organizacím jen pro společné stravování. Povolovat porážky za účelem prodeje masa je zakázáno.

(3) Žadateli se povoluje pro domácnost pouze jedna porážka v kalendářním roce, pokud tato vyhláška nestanoví jinak.

Podmínky povolení porážky

§ 2

(1) Jednotným zemědělským družstvům se porážka povolí, jestliže mají splněny dodávky jatečných prasat za uplynulá čtvrtletí od počátku roku, ke kterým se zavázala smlouvou, nebo které jim byly stanoveny. V I. čtvrtletí se porážka povolí, jestliže jednotné zemědělské družstvo splnilo tyto dodávky jatečných prasat za uplynulý rok.

(2) Členům jednotných zemědělských družstev se povolí porážka, splnilo-li družstvo plánované dodávky jatečných prasat podle odstavce 1.

(3) Jednotlivě hospodařícím rolníkům s výměrou zemědělské půdy nad 0,50 ha se porážka povolí, mají-li splněn celoroční úkol dodávky masa celkem; v lednu a únoru se porážka povolí, jestliže splnili dodávkový úkol masa celkem v předchozím roce a mají-li zajištěný zástav prasat pro splnění úkolů v běžném roce.

(4) Ostatním uživatelům zemědělské půdy s výměrou do 0,50 ha včetně a osobám, které nejsou uživa-

vateli zemědělské půdy (dále jen „bezzemci“) se povolí porážka jen za předpokladu, že jim byl dán místním národním výborem již předem souhlas k výkrmu prasete na porážku a že mají splněny stanovené celoroční dodávkové úkoly běžného roku, pokud jde o porážku ve IV. čtvrtletí a stanovené dodávkové úkoly z minulého roku, pokud jde o porážku v ostatních čtvrtletích roku.

(5) Při nesplnění podmínek uvedených v odstavcích 2 až 4 rozhoduje o povolení porážky uvedeným žadatelům ve výjimečných případech (nezaviněné nesplnění dodávek, zdravotní a sociální důvody) okresní národní výbor.

(6) Nedal-li místní národní výbor souhlas podle odstavce 4, je chovatel povinen prodat chované prase v jatečné váze oprávněné nákupní organizaci pro veřejné zásobování.

(7) Ostatním žadatelům (nemocnice, podniky společného stravování apod.) se porážky povolí, jestliže žadatel předloží potvrzení, že v plánu zásobování podniku (útvary) se s porážkou počítá. Toto potvrzení není nutné v těch resortech, kde ústřední plán zásobování zahrnuje i dodávky masa a sádla z porážek vlastního chovu vepřů (pomocná zemědělská hospodářství útvarů).

§ 3

(1) Porážku členům jednotných zemědělských družstev, jednotlivě hospodařícím rolníkům a bezzemkům povoluje při splnění podmínek uvedených v § 2 odstavec 2 až 4 místní národní výbor.

(2) O povolení porážek jednotným zemědělským družstvům a ostatním socialistickým organizacím, jimž byl povolen výkrm prasat z krmných odpadů, ze zbytků ze závodních jídel a pod., rozhoduje okresní národní výbor.

§ 4

(1) Porážku povolí místní národní výbor jen těm žadatelům, kteří si sami prase vykrmili ze selete nebo prasete, které získali v živé váze do 50 kg včetně.

(2) Nejsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 1, může výjimečně rozhodnout o povolení porážky okresní národní výbor, a to

- a) výměnkářům, kteří získali prase těžší než 50 kg, jako naturální výměnek od zemědělce, který sám splňuje podmínky pro povolení porážky;
- b) závodům a zařízením společného stravování socialistických organizací nebo lůžkovým zařízením preventivní a léčebné péče, jestliže tyto závody (zařízení) smluvně svěřily v místech, kde je držení prasete ve vnitřním obvodu obce zakázáno, výkrm prasat sběrači kuchyňských odpadů.

§ 5

O povolení druhé porážky členům jednotných zemědělských družstev a jednotlivě hospodařícím rolníkům s výměrou zemědělské půdy nad 0,50 ha může rozhodnout pouze okresní národní výbor, a to jen ve zcela výjimečných případech s přihlédnutím k sociálním a zdravotním poměrům žadatele; členů jednotných zemědělských družstev se kromě toho vyžaduje, aby družstvo mělo splněny dodávkové úkoly podle § 2 odst. 1, a u jednotlivě hospodařících rolníků s výměrou zemědělské půdy nad 0,50 ha, aby rolník měl splněny dodávkové úkoly podle § 2 odst. 3.

§ 6

(1) Nedodal-li žadatel na splnění dodávkového úkolu masa množství, které je podmínkou pro povolení porážky, a chybl-li jen menší množství, které lze vyrovnat dodáním vepřové půlky, rozhoduje o povolení porážky okresní národní výbor s výhradou, že žadatel dodá půlku prasete na splnění dodávkového úkolu.

(2) Půlky prasat z porážek se dodávají s hlavou nebo bez hlavy, bez drobů, avšak se sádlem hřbetním a plstním a s celou kůží.

Postup při povolování porážek

§ 7

(1) Žádost o povolení porážky podává žadatel vždy u místního národního výboru, v jehož obvodu bylo prase vykrmeno. K žádosti přiloží potvrzení zemědělského nákupního a zásobovacího závodu o splnění svých dodávkových úkolů podle § 2 odst. 1 až 3. Žadatelé uvedení v § 2 odst. 4 předloží doklad o splnění svých dodávkových úkolů vystavený příslušnou nákupní organizací.

(2) Povolení k porážce vydává vždy místní národní výbor, a to i když o povolení rozhodl okresní národní výbor.

(3) O žádostech o porážku rozhodne místní národní výbor do 7 dnů a okresní národní výbor do 14 dnů po doručení žádosti.

(4) Zároveň s povolením k provedení porážky vyrozumí národní výbor příslušné veterinární zařízení, popř. prohlizitele masa domácích porážek, za účelem provedení veterinární prohlídky.

(5) Žadatel, kterému byla povolena porážka, zaplatí podle zvláštních předpisů při převzetí dokladu o povolení porážky správní poplatek.*)

(6) Jestliže prase muselo být nutně poraženo a chovatel, který splňuje podmínky pro povolení porážky, si je chce ponechat pro svou domácnost, musí nejpozději následujícího dne po nutném poražení předložit místnímu národnímu výboru žádost o souhlas k ponechání prasete. K žádosti musí připojit potvrzení veterináře o příčině, pro kterou muselo být prase nutně poraženo, a o tom, že z hlediska veterinárně zdravotního není proti ponechání prasete námitek. O žádosti o ponechání nutně poraženého prasete musí být rozhodnuto do 24 hodin po jejím podání.**)

II. Povinný odprodej sádla

§ 8

(1) Při povolení porážky předepíše místní národní výbor zároveň množství škvařeného sádla (dále jen „sádlo“), které je žadatel povinen z porážky odprodat sběrně sádla.

(2) Množství sádla k povinnému odprodeji se stanoví takto:

- a) členům jednotných zemědělských družstev a zaměstnancům statků státních socialistických organizací 5 kg sádla z každé porážky;
- b) uživatelům půdy do 0,50 ha a bezzemkům, pokud těmto osobám byl povolen výkrm prasete na porážku, a ostatním jednotlivě hospodařícím rolníkům 7 kg sádla z každé porážky.

(3) Porážky prasat povolené pro společné stravování jednotných zemědělských družstev a ostatních socialistických organizací, které vykrmují prasata z krmných odpadů a zbytků ze závodních jídelen, povinnému odprodeji sádla nepodléhají.

(4) Z nutně poraženého prasete, které bylo držiteli ponecháno pro zásobení jeho domácnosti, se množství sádla k povinnému odprodeji nestanoví, bylo-li maso uznáno veterinářem za podmíněně požitelné. Bylo-li maso uznáno za požitelné bez omezení, nepředepíše se povinný odprodej sádla jen tehdy, jestliže mrtvá váha prasete nepřesahuje 50 kg; při vyšší mrtvé váze než 50 kg předepíše se množství sádla ve výši uvedené v odstavci 2.

(5) Množství sádla k povinnému odprodeji předepíše se jen v poloviční výši, jestliže porážka je povolena s výhradou, že půlka prasete bude prodána příslušné nákupní organizaci.

*) Ve výši 25 Kčs (vyhl. č. 180/1960 Sb., o správních poplatcích).

**) Za souhlas k ponechání nutně poraženého prasete se platí stejný správní poplatek jako za povolení domácí porážky.

§ 9

[1] Od povinného odprodeje sádla se osvobozují žadatelé, v jejichž domácnosti žijí nejméně 3 osoby mladší 15 let nebo trvale práce neschopné, anebo jedna osoba nemocná tuberkulózou, prokáže-li onemocnění potvrzením tuberkulózního oddělení nemocnice s poliklinikou (polikliniky).

[2] Při druhé porážce v témže kalendářním roce osvobození podle odstavce 1 neplatí.

§ 10

[1] Útvary ozbrojených sil jsou osvobozeny od povinného odprodeje sádla z porážky.

[2] Asanačním technikům (pohodným) se povinný odprodej sádla z porážky nestanoví.

§ 11

[1] Sádlo z porážek nakupují sběrná sádla. Sádlo musí být odevzdáno do sběrné do 7 dnů po provedení porážky. Sběrná sádla vystaví při převzetí sádla nákupní lístek, v němž uvede: jméno a přesnou adresu chovatele prasete, datum převzetí, váhu sádla, cenu za 1 kg a úhrnnou částku k výplatě. Nákupní lístek podepíše dodávající i zástupce sběrné.

[2] Sádlo musí být vyškvařené ze sádla hřbetního, popřípadě plstního, musí být čerstvé, bezvadné jakosti, barvy bílé, nejvýše s mírným šedo-žlutým odstínem, konsistence při 15°C masťovitá, struktury hladké až jemně krupičkovité, vůně a chuti plné, příjemné, jemné a typické pro čerstvě škvařené sádlo, čisté, bez usazenin, škvrů a jiných nečistot.

III. Stahování, odprodej a přejímání vepřových kůží

§ 12

[1] Chovatelé prasat, kteří provedli porážku podle ustanovení této vyhlášky jsou povinni dát prase stáhnout a kůži ihned po stažení odprodat. Jestliže bylo žadateli povoleno ponechat si z porážky pouze půlku prasete, je povinen dát prase stáhnout a kůži odprodat stejně jako při ponechání celého prasete.

[2] Stažení provádějí, je-li prase poraženo na jatkách, zaměstnanci masného průmyslu, v ostatních případech stahovači, tj. osoby, které obdržely od okresního národního výboru oprávnění k stahování prasat z porážek.

[3] Kůže musí být ihned po stažení zbavena všeho podkožního tuku, opatřena razítkem stahovače s použitím barvy, která kůži nepoškozuje; tuk z kůže odevzdá stahovač chovateli prasete.

[4] Provádí-li se porážka na jatkách, odevzdá chovatel prasete staženou kůži podniku masného

průmyslu, v ostatních případech ji odevzdá stahovači. Stahovač je povinen staženou kůži řádně ošetřit a odevzdat ji buď ve stavu čerstvém nejpozději druhý den do sběrné kůží, nebo ji nasolit a uložit na chladném místě. Nasolené kůže odevzdá do jednoho týdne po povolení porážky sběrně kůží.

[5] Kůže se ihned po stažení zváží, jakostně ohodnotí z hlediska přírodních vad a vypočte se její cena. K poškození kůže způsobenému při stahování zaměstnancem podniku masného průmyslu nebo stahovačem (popaření, pořezy apod.) se nepřihlíží. Cena kůže se vyúčtuje odpočtem z odměny, kterou je chovatel prasete povinen poskytnout podniku masného průmyslu, popřípadě stahovači za poražení a stažení prasete. Podnik masného průmyslu při převzetí kůže kontroluje, zda stahovač zařadil kůži do správné jakostní třídy.*] V případě, že stahovač zařadil kůži do nesprávné jakostní třídy, provede podnik masného průmyslu opravu na nákupním lístku (kruponce) a upozorní na neodpovědné jednání stahovače okresní národní výbor. Podnik masného průmyslu nebo stahovač vyplní ihned při stažení kůže nákupní lístek.**]

[6] V nákupním lístku musí být uvedeno: jméno a přesná adresa chovatele prasete, jméno a přesná adresa stahovače (na jatkách zaměstnanec, který stažení provedl), živá váha prasete (zjištěná nebo odhadnutá), váha, jakost a cena kůže, datum provedení porážky a odměna za poražení a stažení prasete, odpočet od této odměny z ceny kůže, jakož i datum provedení porážky. Nákupní lístek podepíše chovatel prasete a stahovač (na jatkách zaměstnanec, který stažení provedl).

§ 13

[1] Okresní národní výbor může v ojedinělých případech povolit výjimku z povinnosti stažení a odprodeje kůže, zejména chovatelům, kteří bydlí na samotě a provádějí si porážku sami (odlehle hájovny, samoty v pohraničních a horských oblastech apod.).

[2] Na základě posudku veterináře, že je nutno v zájmu ochrany zdraví lidí nebo zvířat od stažení kůže upustit, povolí okresní národní výbor výjimku dodatečně.

[3] Na porážky vyřazených plemenných kanců a bagounů (plemene mangalic) se povinnost stažení a odprodeje kůže nevztahuje.

IV. Evidence a kontrola

§ 14

[1] Místní národní výbor je povinen vést evidenci o povolování porážek, o plnění povinného odprodeje vepřového sádla a vepřových kůží, o placení poplatků za povolené porážky a o prohlídkách masa při nich.

*] Čl. 20 přílohy k vyhl. č. 162/1959 Ú. l., o výkupu zemědělských výrobků.

**] Pro opracování kůže a manipulaci s ní platí ustanovení československé státní normy ČSN 79 1265.

[2] Místní národní výbor vyžaduje od žadatele při povolování porážky potvrzení (doklad) o splnění dodávkových úkolů podle § 2 odst. 1 až 4. Po provedené porážce vyžaduje od něj doklady o splnění povinného odprodeje sádla a kůže z porážky a o provedené prohlídce masa.

[3] Žadatel je povinen předložit místnímu národnímu výboru doklady o splnění povinného odprodeje sádla a kůže a provedené prohlídce masa, a to nejpozději do 7 dnů po odprodeji.

[4] Tiskopisy žádostí o povolení porážek i povolení jsou přísně zúčtovatelné.*]

V. Ustanovení závěrečná

§ 15

Předpisy o prohlídce masa při porážkách prasat zůstávají nedotčeny.

§ 16

[1] K povolení porážky prasnice vyřazené z chovu se kromě všeobecně platných podmínek vyžaduje, aby žadatel předložil potvrzení orgánů

zootechnické služby nebo veterinární péče, že z hlediska zemědělské výroby nebo z hlediska veterinárního není proti porážce prasnice námitek.

[2] Domácí porážky skotu, telat, selat, koní a hříbat nejsou přípustné. Porážení ovčího bravu je upraveno zvláštním předpisem.

§ 17

Ústřední správa nákupu zemědělských výrobků může v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány ve výjimečných případech povolovat odchylky od ustanovení této vyhlášky.

§ 18

Vyhláška ministerstva zemědělství č. 170/1959 Ú. l., o domácích porážkách prasat a o výkupu kůže z těchto porážek, se zrušuje.

§ 19

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1962 s výjimkou ustanovení § 2 odst. 6, které nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1963.

Předseda:

Mestek v. r.

*] Podrobnosti o kontrole a evidenci povolování domácích porážek prasat jsou upraveny instrukcí č. 13/1960 Sb. instr. pro výkonné orgány národních výborů, ve znění instrukce č. 87/1960 Sb. instr.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Vláda

usnesením ze dne 30. března 1962 č. 251 prohlásila podle § 3 zákona č. 22/1958 Sb., o kulturních památkách, za národní kulturní památky:

1. chráněnou oblast Pražského hradu (v rozsahu vymezeném podle § 3 vládního nařízení č. 55/1954 Sb.) i s archeologickými nálezy,
2. české korunovační klenoty,
3. horu Říp s rotundou sv. Jiří,
4. pole s pomníkem Přemysla Otáče ve Stadicích,
5. slovanské hradiště v Mikulčicích,
6. slovanské hradiště Budeč,
7. znojenskou hradní rotundu,
8. hrad Přimdu,
9. Přemyslovský palác v Olomouci,
10. Sázavský klášter,
11. Vyšehrad (oblast hradu s opevněním a hřbitovem),
12. hrad Karlštejn,
13. Karlův most v Praze (s věžemi a sochami),
14. Staroměstské náměstí v Praze se Staroměstskou radnicí, Týnským chrámem a palácem Kinských,
15. Karolinum v Praze,
16. Vlašský dvůr v Kutné Hoře,

17. Betlémskou kapli v Praze,
18. Kozí Hrádek u Tábora,
19. Novoměstskou radnici v Praze,
20. Tábor (historické jádro města),
21. zámek v Litomyšli,
22. Bílou Horu (bojiště a letohrádek Hvězdu s oborou),
23. Bratrský sbor ve Fulneku (Památník Jana Amose Komenského),
24. Tylovo (Stavovské) divadlo v Praze,
25. Národní divadlo v Praze,
26. Národní museum v Praze,
27. budovu „U kaštanu“ v Praze-Břevnově (Museum počátků československého dělnického hnutí),
28. Lidový dům v Praze,
29. Duchcovský viadukt,
30. hrad a pevnost Špilberk v Brně,
31. Lidice,
32. Malou pevnost se hřbitovem v Terezíně,
33. Národní památník na Vítkově.

Předsednictvo Slovenské národní rady

usnesením ze dne 27. února 1961 č. 24 prohlásilo podle § 3 zákona č. 7/1958 Zb. SNR, o kulturních památkách, za národní kulturní památky:

1. Devín — slovanské hradiště,
2. Bratislava — hrad a jeho areál,
3. Trenčín — hrad,
4. Nitra — hrad a archeologické památky staroslovanského osídlení,
5. Orava — hrad,
6. Levoča — dílo Mistra Pavla z Levoče,
7. Spišský hrad,
8. Zvoleň — hrad,
9. Haniska — památník rolnické vzpoury z r. 1831,
10. Liptovský Mikuláš — památník prvomájové manifestace v r. 1918,
11. Prešov — městská radnice (dnes budova MěNV),
12. Krompachy — náměstí před býv. správní budovou závodu,
13. Lubochňa — Kollárův dům,
14. Vrútky — budova tiskárny a redakce a býv. ilegální centrum komunistického tisku,
15. Banská Bystrica — dělnický dům,
16. Kaliště — památné místo Slovenského národního povstání,
17. Dukelské bojiště a památníky na Dukle a ve Svidníku,
18. Košice — budova košického vládního programu, Leninova 21,
19. Bratislava — Slavín,
20. Banská Štiavnica — budova báňské a lesnické akademie,
21. Martin — budova býv. Matice slovenské [stará budova],
22. Bratislava — lyceum v Konventní ulici,
23. Bratislava — Academia Istropolitana, Jiráskova 7.